

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216204604
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1216204604.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Drieňova 22, Bratislava, IČO : 151 866, proti žalovanému : Nadácia pomoci vodičom, Krajná 86, Bratislava, IČO : 37 929 411, zastúpená Mgr. Imrichom Kropuchom, advokátom, Rajska 7, Bratislava, o vymenovanie likvidátora nadácie, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14. 7. 2017 č.k. 8C/51/2016 - 35, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vymenoval za likvidátora nadácie s názvom „Nadácia pomoci vodičom“, so sídlom Krajná 86, Bratislava, IČO : 37 929 411, zapísanej v registri vedenom Ministerstvom vnútra SR pod č.203/Na-2002/864. V odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na to, že na vymenovanie likvidátora nadácie sa použijú ustanovenia osobitného zákona č. 34/2002 Z.z. o nadáciách. Pokiaľ o likvidácii nadácie rozhodol súd, vymenuje aj likvidátora nadácie, ktorým môže byť len fyzická osoba. Ďalšie bližšie kritériá pre určenie osoby likvidátora zákon o nadáciách neupravuje. V zmysle § 20a Obč. zák. sa na likvidáciu právnickej osoby, ktorá nie je obchodnou spoločnosťou, primerane použijú ustanovenia Obchodného zákonníka o likvidácii obchodných spoločností. Príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka preferujú vymenovanie likvidátora zo spoločníkov alebo štatutárneho orgánu, a to aj bez ich súhlasu. Z výpisu z registra nadácií vedeného Ministerstvom vnútra SR súd prvej inštancie zistil, že správcou nadácie, t.j. štatutárnym orgánom, je od 23. 3. 2010 B.. L. I.. Hoci B.. L. I. súdu prvej inštancie zaslal na vedomie oznámenie o vzdaní sa funkcie správcu nadácie, hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by toto oznámenie účinne samotnej nadácii aj doručil. Navyše údaje o mene, priezvisku, trvalom pobyte a rodnom čísle správcu sa povinne zapisujú do registra nadácií vedeného MV SR. Do registra nadácií sa zapisuje aj zmena alebo zánik zapisovaných skutočností. Správca nadácie je povinný podať na ministerstvo návrh na zápis zmeny zapisovaných skutočností do 15 dní odo dňa, keď k nim došlo. Z uvedeného vyplýva, že keby si B.. L. I. splnil túto zákonnú povinnosť, nebol by viac evidovaný ako správca nadácie. Napriek tejto skutočnosti, a to aj s ohľadom na nesúhlas B.. I. s jeho vymenovaním do funkcie likvidátora, súd za účelom menovania likvidátora oslovil aj osoby, ktoré v zmysle nadačnej listiny boli členmi prvej správnej rady a dozornej rady nadácie, ako aj prvého správcu nadácie. Z oslovených osôb ani jedna nesúhlasila so svojím menovaním, a to z dôvodov, ktoré súd považoval za dostatočné na to, aby od nich nebolo možné spravodlivo žiadať vykonávanie tejto funkcie. Súd prvej inštancie sa pokúsil kontaktovať aj p. L. Š., ktorý bol zakladateľom nadácie a zároveň členom prvej správnej rady, avšak sa mu nepodarilo doručiť zásielku na súdu známu adresu. B.. I. vo svojom vyjadrení, doručenom súdu prvej inštancie dňa 9. 5. 2017, taktiež uvádzal, že sa pokúšal riešiť nečinnosť nadácie s jej zakladateľom, avšak bezvýsledne, nakoľko nebol zastihnuteľný. Z uvedeného je zrejmé, že komunikácia so zakladateľom nadácie bola problematická, a preto by bolo len s pochybnosťami možné od neho očakávať, že by pri likvidácii nadácie postupoval s náležitou starostlivosťou. Navyše činnosť nadácie riadi správca, ktorý koná v jej mene a rozhoduje o všetkých jej

záležitostiach, pričom riadenie samotnej činnosti nadácie nepatrí do kompetencie zakladateľa. Pokiaľ aj Ing. Gašparík ako správca nemal prístup do sídla nadácie ani k žiadnym listinám, ako to tvrdil vo svojom vyjadrení, je otázne, prečo by sa vzdal svojej funkcie až listom, ktorý bol datovaný dňa 25. 4. 2016, keď návrh na zrušenie nadácie bol na súd podaný dňa 28. 6. 2010 a rozhodnutie o zrušení nadácie nadobudlo právoplatnosť dňa 1. 7. 2013. Prvoinštančný súd tak považoval dôvody, pre ktoré Ing. Gašparík nesúhlasil so svojim vymenovaním do funkcie likvidátora za účelové. Súd prvej inštancie bol názoru, že správca nadácie by z titulu svojej funkcie mal mať dostatočné vedomosti o činnosti, majetku, záväzkoch, písomnej dokumentácii a iných podstatných otázkach týkajúcich sa nadácie, pričom zároveň nezistil žiadnu inú vhodnú osobu, ktorá by mohla vykonávať funkciu likvidátora s náležitou starostlivosťou. Z uvedených dôvodov rozhodol o vymenovaní B.. L. I. do funkcie likvidátora nadácie napriek jeho nesúhlasu. Po právnej stránke oprel svoje rozhodnutie o ust. § 304 ods. 1 písm. b/ CMP, tiež § 18 ods. 3, § 25 ods. 1 zákona č. 34/2002 Z.z. o nadáciách, § 20a ods. 4 Obč. zák., § 71 ods. 1 Obch. zák. O povinnosti nahradiť trovy konania súd prvej inštancie nerozhodol, nakoľko podľa § 57 CMP o tejto povinnosti súd rozhoduje len na návrh.

2/ Uvedené uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd vymenuje do funkcie likvidátora inú osobu, než B.. L. I.. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) v spojení s § 2 ods. 1 CMP a tiež že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP). Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že B.. L. I. sa listom zo dňa 25. 4. 2016 vzdal funkcie správcu nadácie, pričom tento list súčasne ešte ako správca nadácie a teda v jej mene osobne prevzal, čím (t.j. okamihom osobného prevzatia listu) došlo k účinnému vzdaniu sa funkcie o prevzatí vzdania sa funkcie štatutárnym orgánom nadácie súčasne žalovaný predkladá čestné vyhlásenie B.. L. I.Š.. Po dni účinného vzdania sa funkcie správcu nadácie a teda zániku tejto funkcie B.. L. I.D. nemohol a ani už nebol osobou oprávnenou podať návrh na zápis zmeny do registra nadácií; osobou oprávnenou podať takýto návrh by mohol byť prípadne predseda správnej rady, v zmysle § 26 ods. 4 zákona o nadáciách. Zo zákona o nadáciách tiež nevyplýva, žeby zápis do registra nadácií ohľadom správcu nadácie mal konštitutívne účinky; t.j. správcovi nadácie nevzniká ale ani nezániká jeho funkcia zápisom, resp. výmazom z tohto registra. Vzhľadom na to je tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že B.. I. je stále vo výpise z registra nadácií uvedený ako jej správca, bez akéhokoľvek právneho významu, keďže súdu bolo doručené oznámenie B.. L. I. o tom, že sa vzdal funkcie správcu nadácie, a teda nemožno prisvedčiť súdu prvej inštancie, že pri posudzovaní pravdivosti skutočností zapísaných o B.. L. I.L. v registri nadácií konal v dobrej viere v zmysle ust. § 10 ods. 3 veta druhá zákona o nadáciách. Pokiaľ súd prvej inštancie mal akúkoľvek pochybnosť o správnosti takéhoto zápisu (vzhľadom na doručené oznámenie o vzdaní sa funkcie správcu nadácie) alebo o samotnej účinnosti vzdania sa funkcie, mohol si v tejto veci vykonať potrebné zistenia. Žalovaný v odvolaní namietal, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s otázkou, či zo strany B.. I. došlo k účinnému vzdaniu sa funkcie správcu nadácie, a teda, či v čase vydania napadnutého uznesenia bol splnený základný predpoklad pre vymenovanie B.. L. I. do funkcie likvidátora napriek jeho výslovnému nesúhlasu v zmysle § 71 ods. 1 tretia veta Obch. zák. v spojení s § 20a ods. 4 Obč. zák., teda ten, že musí ísť o osobu niektorého zo spoločníkov (zakladateľov) alebo o štatutárny orgán alebo o člena štatutárneho orgánu, aby mohla byť takáto osoba vymenovaná do funkcie likvidátora aj bez jej súhlasu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zjavné, že súd prvej inštancie si skutočnosť, či bol B.. I. v čase vydania napadnutého uznesenia správcom nadácie a teda jej štatutárnym orgánom, nijako neuzavrel, keďže na jednej strane poukazuje na to, že pokiaľ by B.. L. I. podal návrh na zápis zániku svojej funkcie ako správca nadácie do registra nadácií, nebol by viac v takomto registri evidovaný, na druhej strane tiež uvádza, že ako správca nadácie koná v jej mene, a rozhoduje o všetkých jej záležitostiach, pričom z titulu svojej funkcie mal mať dostatočné vedomosti o činnosti, majetku záväzkoch, písomnej dokumentácii a iných podstatných otázkach týkajúcich sa nadácie. Z vyššie uvedeného tak plynie, že B.. I. v čase vydania napadnutého uznesenia nevykonával funkciu správcu nadácie a preto pokiaľ vyjadril svoj výslovný nesúhlas s vymenovaním do funkcie likvidátora nadácie a súd napriek tomu rozhodol o jeho vymenovaní, tak jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie si tiež nijako nepreveril tvrdenie B.. I., že nemá prístup do sídla nadácie a k jej dokumentácii, ako základnému predpokladu riadneho výkonu funkcie likvidátora za týmto účelom žalovaný predložil súdu čestné vyhlásenie B.. L. I.. Súd prvej inštancie svoje tvrdenie o účelovosti dôvodov B.. I., pre ktoré by nemal byť vymenovaný do funkcie likvidátora, podporuje otázkou, prečo sa B.. L. I. vzdal svojej funkcie správcu nadácie až listom zo dňa 25. 4. 2016, keď návrh na zrušenie nadácie bol podaný na súd dňa 28. 6. 2010 a rozhodnutie o zrušení nadácie nadobudlo právoplatnosť dňa 1. 7. 2013. V súvislosti

s vymenovaním B.. I. do funkcie likvidátora je právne nerozhodné, či by sa B.. I. vzdal funkcie správcu nadácie už skôr, zásadnou je len tá skutočnosť, že v čase vymenovania B.. I. do funkcie likvidátora už B.. I. nevykonával funkciu jej štatutárneho orgánu, a teda bez jeho súhlasu s vymenovaním do tejto funkcie nemal súd prvej inštancie rozhodnúť. Žalovaný zdôraznil, že prístup k dokumentácii, ktorá je podstatná pre zistenie majetku nadácie a okruh jej veriteľov, má samotný zakladateľ nadácie (adresu sídla nadácie majú ako svoje sídlo zapísané viaceré obchodné spoločnosti s majetkovou účasťou zakladateľa nadácie).

3/ Na odvolanie žalovaného sa písomne vyjadril B.. L. I. tak, že sa s odvolaním žalovaného v celom rozsahu stotožňuje a rovnako žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že do funkcie likvidátora vymenuje osobu L. Š., ako zakladateľa a súčasne člena správnej rady uvedenej nadácie, ktorý ako jediný má prístup do sídla nadácie a k jej dokumentácii, alebo osobu zapísanú do zoznamu správcov vedeného podľa osobitného predpisu Ministerstva spravodlivosti SR v zmysle § 71 ods. 4 Obch. zák.

4/ Na odvolanie žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že žalobcovi do dnešného dňa nebolo doručené ani oznámenie správcu o vzdaní sa funkcie správcu, ani návrh na zápis zmeny zapisovaných skutočností, spočívajúci v zmene správcu, pričom návrh na zápis zmeny je správca (bývalý alebo novo zvolený, príp. predseda správnej rady) povinný podať na ministerstvo do 15 dní odo dňa, keď k zmene došlo. Z uvedeného dôvodu je stále v registri nadácií ako správca zapísaný B.. L. I.. Žalobca zároveň poukázal na ust. § 10 ods. 3 zákona o nadáciách, podľa ktorého náležitosti zapísané do registra nadácií, do ktorých spadá aj zápis zmeny správcu, sú účinné voči každému odo dňa vykonania zápisu nadácie do registra nadácií. K námietkam právneho zástupcu žalovaného týkajúcich sa postupu okresného súdu pri rozhodovaní o likvidátovi žalovaného sa žalobca nebude vyjadrovať. Zároveň žalobca navrhol, aby v prípade ak B.. L. I., ktorý je stále vedený v registri nadácií ako správca žalovaného, nesúhlasí s vymenovaním do funkcie likvidátora, bol do tejto funkcie vymenovaný zakladateľ žalovaného L. Š., bytom T. X, R..

5/ Ďalšie podania vo veci urobené neboli.

6/ Podľa § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7/ Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8/ Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (t.j. v celom rozsahu) podľa § 379, § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9/ Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery. Žalovaný neprodukoval v konaní žiadne také dôkazy, ktoré by neboli predmetom posúdenia a hodnotenia súdom prvej inštancie a ktoré by mohli zvrátiť výsledky doteraz vykonaného dokazovania a právneho posúdenia. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vysvetlil, na akých skutočnostiach založil svoje právne závery jednak o nepreukázaní účinného doručenia oznámenia o vzdaní sa funkcie správcu nadácie, ako aj o tom, že v príslušnom registri vedenom Ministerstvom vnútra SR je

B.. L. I. stále zapísaný ako správca žalovaného. Súhlas B.. I. na jeho vymenovanie za likvidátora nadácie teda nie je nutný, resp. jeho nesúhlas nie je relevantný (§ 71 ods. 1 Obch. zák. v spojení s ust. § 20a Obč. zák.).

10/ Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil dôvody rozhodnutia prvoinštančného súdu. Súd prvej inštancie sa neodchýlil od znenia pre vec relevantných príslušných ustanovení právnych predpisov, ani nepoprel ich účel a význam. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak len potiaľ, pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (porovnaj I.ÚS 46/05, I.ÚS 352/06, II.ÚS 220/08, III.ÚS 12/07, IV.ÚS 163/08). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie takého rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že došlo k plnej realizácii práva účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II.ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I.ÚS 117/05, IV.ÚS 112/05).

11/ Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie mal k dispozícii dostatok skutkových aj právnych zistení, na základe ktorých posúdil správne uplatňovaný nárok žalobcu ako dôvodný, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie.

12/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).